

af 4de Juli 1850 § 4 om Matrikultaksternes Benyttelse ved Styldførelsen af mindre betydelige særstilt liggende Jordlodder er saaledes efter sin Natur en formel Bestemmelse; men kan tillige have en vis reel Betydning i Henseende til at lette visse økonomiske Foranstaltninger i Retning af at skaffe Jord til Smaaafolk. Endelig skal her tilføjes, at i de Bemærkninger, hvormed den daværende Indenrigsminister, Bang, i 1849 opfordrede den da nedsatte Landbokommission til at tage Spørgsmaalet om Reglerne for Jord's Sammenlægning og Udstykning under Overvejelse, havde fornemmelig de reelle Udstykningsregler for Øje, men at Kommissionen i sin Betænkning opfordrede til nærmere at revidere Udstykningslovgivningen i det hele. Det derefter af Indenrigsministeren i Folketinget den 25de Oktober 1851 forelagte Lovforslag omfattede da ogsaa saavel de formelle som de reelle Udstykningsregler. Herom kan i det hele henvises til Underbilag 2 til nærværende Kommissions Forhandlinger, hvor de herhen hørende Aktstykker ville findes aftrykte.

Naar nærværende Kommission nu som den ene Del af sin Opgave har faaet det Hverv at forberede en Revision af Lovgivningen om Landejendommens Udstykning og Sammenlægning, er det en Selvsølge, at den ikke har kunnet lade nogen af de ovennævnte tvende Sider af Udstykningsvæsenet helt upaaagtet, om end den har behandlet hver af dem paa noget forfælselig Vis.

Hvad først de formelle Udstykningsregler angaar, da har man allerede af den Grund anset det for at ligge uden for Kommissionens Opgave at gennemgaa disse Punkt for Punkt, at en stor Del af disse Regler næppe kunne siges at have deres rette Plads i Lovgivningen, men fremtidig ligesom hidtil helst bør ordnes ad administrativ Vej. Dette gælder saaledes, hvad der af Landinspektørerne skal iagttages til Udstykningsfagernes hurtige Fremme, og flere andre Forhold, der nu væsentlig ere ordnede ved Cirkulærer fra Ministeriet — jfr. saaledes Cirk. 26de Marts 1861, 3dje April 1872, 16de December 1885 og 26de April 1893 — og som ogsaa fremtidig bør kunne ordnes paa samme Maade efter de væslende Tiders Krav. Naar man overhovedet har indladt sig paa de formelle Udstykningsregler, er dette væsentlig kun sket i saadanne Tilfælde, hvor Sammenhængen med de reelle, Hensynet til den økonomiske Side af Udstykningsvæsenet, gjorde dette nødvendigt eller ønskeligt — det være nu i det enkelte Tilfælde Statens, Samfundets eller den enkeltes Økonomi.*)

Det turde maaste allerede her være Stedet at nævne et enkelt Omraade, paa hvilket Kommissionen har ment helt at burde holde sig tilbage fra at fremsætte Forslag, uden at dog Grunden til denne Tilbageholdenhed maa søges i, at man har ment, at der her absolut ingen Trang er til noget nyt. Vi sigte hermed til Indførelsen af en ny Matrikul. At den nugældende Matrikul, hvis Hartkornsansættelse stammer fra den første Hjerdedel af dette Aarhundrede, i alt Fald paa mange Steder er saa forældet, at den ikke kan anses som Udtryk for Jordens nuværende Produktionsævine, og at den kunde trænge til en Revision, er saa almindelig anerkendt, at det formentlig ikke her behøver yderligere at paavises eller at drøftes. Men Udarbejdelsen af en ny Matrikul er en saa kostbar Foranstaltning — en Sum af 20 Millioner Kroner vilde næppe være tilstrækkelig til at dække Omkostningerne herved — at man særlig i disse for Landbruget ugunstige Tider ikke har ment at turde stille noget Forslag i denne Retning. Smidstertid har man ment, at det, da der i Preussen for ikke længe siden var udarbejdet en ny Matrikul, kunde have sin Interesse at saa en Meddelelse for, hvorledes man der var gaaet til Værks hermed, og man har til dette Djemed formaet Landinspektør, Docent H. Crone, der har haft Lejlighed til paa Stedet at gøre sig bekendt med Forholdene, til at udar-

*) Man har dog ment at burde henlede Opmærksomheden paa, at der i en eventuel ny Lov bør optages saadanne almindelige Bestemmelser som, at der bør være paaført Udstykningsfortene de i Marken til Parcellstøllenes Indlægning udmaalte Liniers. Længde og Bredden af de ved Udstykningen udlagte nye Beje, samt at de paa Udstykningstiden eksisterende Bygninger efter Udmaalning skulle indlægges paa Kortene.